

Jesús, la reialesa de la bellesa des de la creu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Dostoievski posa en els llavis d'un personatge aquesta frase: «El món se salvarà per la bellesa»; però immediatament es fa una pregunta: «Quina és aquesta bellesa que salvarà el món?» Ell mateix, conscient que hi ha una bellesa que pot salvar i una altra que pot dur a la perdició, respon: «Solament hi ha un rostre en tot el món que és absolutament preciós: el rostre de Crist. Però l'aparició d'aquest ésser infinitament preciós és, certament, un miracle infinit.» Per a aquest autor no és l'amor a la bellesa el que salva el món, sinó la bellesa de l'amor, la qual té un rostre: Jesús crucificat. En ell s'ha revelat plenament l'amor misericordiós de Déu.

La reialesa de Crist és estar al servei nostre com a salvador

L'Església ens invita a posar en el darrer diumenge de l'any litúrgic —abans d'emprendre el camí de l'Advent que ens portarà a la festa del Naixement del Senyor— la nostra mirada en Jesucrist, Rei de tot el món. I en l'evangeli propi d'aquesta solemnitat durant el cicle C es proclama un fragment del relat de la crucifixió de Jesús. L'Església, ja des del seus inicis, no ha amagat mai el fet de la passió i mort del seu Senyor, sinó que afirma la seva reialesa des de la creu. Certament que la crucifixió de Crist és el fet més horripilant de la història: el Fill de Déu rebutjat és condemnat a mort i executat. És el pecat més gran de la humanitat. Malgrat aquesta realitat esfereïdora, amb tota la cruesa que comporta, en Jesús crucificat es palesa el que és més preciós, la bellesa que —seguint Dostoievski— salva el món.

La reialesa de Jesucrist és el seu amor misericordiós capaç de transfigurar el que aparentment és fracàs i inhumanitat. Tot el que hi ha de rebuig, d'odi, de menyspreu,

Crist Rei, home de Dolors - Jean Marie Pirot 'Arcabas'

de crueltat, des de Crist, des del seu cor misericordiós, es converteix en la paraula definitiva de misericòrdia de Déu a la humanitat. Per això la reialesa de Crist és estar al servei nostre com a salvador. Li podem presentar les nostres ferides, els nostres pecats, les nostres cicatrius en la lluita de la vida, a fi que ell les transformi en veritat, en bellesa i en amor. Necessitem en aquests moments en què, massa sovint, bellesa, veritat i amor se separen en la recerca de la felicitat de les persones, retornar a Crist i la seva reialesa de la bellesa des de la creu. Les persones podem fugir de la creu de Crist i el que aquesta implica, però Crist, Rei del món, roman fidel, oferint el seu amor alliberador i guàrdor. Els seus braços resten sempre oberts per a acollir el qui cerca sincerament amor, veritat i bellesa.

